

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Plenarhandling

A6-0388/2007

12.10.2007

BETÄNKANDE

om regionala konsekvenser av jordbävningar
(2007/2151(INI))

Utskottet för regional utveckling

Föredragande: Nikolaos Vakalis

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	9
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	13

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om regionala konsekvenser av jordbävningar (2007/2151(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande om att förbättra gemenskapens räddningstjänstmekanism (KOM(2005)0137),
- med beaktande av rådets beslut 2007/162/EG, Euratom, av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande om hantering av översvämningsrisker – Förebyggande åtgärder, skyddsåtgärder och skadebegränsande åtgärder (KOM(2004)0472),
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2007 om naturkatastrofer²,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2006 om naturkatastrofer (bränder, torka och översvämningar) – regionala utvecklingsaspekter³,
- med beaktande av strukturfondens bestämmelser för perioden 2007–2013,
- med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 18 maj 2006 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2003 om konsekvenserna av den varma sommaren⁵,
- med beaktande av Michel Barniers rapport från maj 2006 med titeln ”For a European civil protection force: Europe Aid”,
- med beaktande av handlingsprogrammet för 2007 till avtalet mellan EU och Medelhavsländerna om större naturrisker och tekniska risker (EUR-OPA), som Europarådet antog den 13 mars 2007,
- med beaktande av den offentliga utfrågning som anordnades av Europaparlamentets budgetutskott den 5 juni 2007 om budgetaspekterna i samband med naturkatastrofer,

¹ EUT L 71, 10.3.2007, s. 9.

² Antagna texter, P6_TA(2007)0362.

³ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 369.

⁴ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 331.

⁵ EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 382.

- med beaktande av de slutsatser man kom fram till vid seminariet om att minska jordbävningensriskerna som anordnades av kommissionen 2000 och seminariet om att minska jordbävningensriskerna i Europa, som anordnades i Lissabon 2005 av det europeiska nätverket för laboratorier som arbetar med jordbävningsteknik,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A6-0388/2007), och av följande skäl:
 - A. Under 1900-talet har jordbävningar kostat 1,5 miljoner människor livet i hela världen, och kostnaderna enbart under 1900-talets sista 25 år uppskattas till 75 000 000 000 euro.
 - B. En stor del av EU är utsatt för jordbävningensrisker. De mest seismiskt aktiva områdena är belägna i Italien, Grekland, Rumänien, Bulgarien, Cypern och Slovenien, även om andra medlemsstater, till exempel Tyskland, Österrike, Tjeckien, Frankrike, Spanien, Portugal och Malta också är utsatta för betydande jordbävningensrisker.
 - C. Majoriteten av kandidatländerna samt de länder som omfattas av EU:s grannskapspolitik och av partnerskapet mellan Europa och Medelhavet uppvisar en hög grad av seismisk aktivitet.
 - D. Mellan 2002 och 2007 var jordbävningar storleksmässigt den fjärde mest vanliga naturkatastrofen i medlemsstaterna och anslutningsländerna, men på EU-nivå betraktas de som helt sekundära jämfört med andra naturfenomen, som får en mer integrerad behandling. Till följd av detta lämnas europeiska regioner utan EU-stöd. EU:s solidaritetsfond har endast vid ett enda tillfälle utnyttjats för att hantera följderna av en jordbävning.
 - E. Dessa nationella, regionala och lokala aktörer, som direkt ställs inför jordbävningar samt forskningssamhället, teknikerna och stora delar av samhället anser att EU bör spela en större roll för att skydda mot jordbävningar och bekämpa följderna.
 - F. De tektoniska rörelserna tar sig inte enbart uttryck i jordbävningar utan också i vulkanutbrott. Följderna av dessa naturliga risker kan förvärras, särskilt i form av jordrörelser och flodvågor. De regioner som särskilt har drabbats, t.ex. EU:s yttersta randområden, har samlat viktiga erfarenheter i fråga om observation av fenomenen, förebyggande åtgärder och reaktion på händelserna.
 - G. Jordbävningar har mycket allvarliga kort- och långsiktiga följder för de lokala ekonomierna samt negativa konsekvenser för infrastruktur, sysselsättning, natur- och kulturarv, miljö och turism, det vill säga på det hela taget negativa konsekvenser för den ekonomiska och sociala sammanhållningen.
 - H. Nationella och lokala aktörer spelar en mycket avgörande roll för att förhindra de skador som jordbävningar ger upphov till och för att hantera jordbävningar och mildra de skador som uppstår, och det krävs därför åtgärder för att mobilisera dessa aktörer samt informera och utbilda allmänheten.

- I. Olika gemenskapsinstrument, exempelvis strukturfonden eller gemenskapens civilskyddsinstrument, kan utnyttjas för att stärka förebyggande åtgärder som inriktas på jordbävningar och åtgärder för återuppbyggnad.
- J. EU måste erkänna jordbävningarnas särskilda karaktär i Medelhavsområdet och dess omgivningar, och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och hantera jordbävningar samt forska om dem samt införa en skyddspolitik och solidaritetsinstrument.
- K. Europa är både mycket sårbart för jordbävningar och utsatt för stora jordbävningensrisker, samtidigt som man har en högkvalificerad teknisk expertis på området. Jämfört med Japan, Förenta staterna och till och med Kina gör EU mycket färre investeringar i forskning och utveckling av ny teknik, och det finns ingen europeisk agenda för forskning kring jordbävningensrisker.
- L. På europeisk nivå finns ingen enhetlig mekanism för ingripande i händelse av naturkatastrofer.
- M. Det är mycket viktigt att upprätthålla och öka EU:s seismiska expertis, som kan bli en framgångsrik och exporterbar handelsvara. Seismiska regioner kan till och med tjäna som friluftslaboratorier, varigenom man utnyttjar detta problem i ett positivt syfte.
- N. Stora områden inom EU är utsatta för förstörande krafter från skalv som hänger samman med gruvdrift, vilka orsakar skador som är jämförbara med skadorna vid en jordbävning.
- O. Kartograferingen för att avslöja jordbävningensrisker är otillräckligt utvecklad i de flesta medlemsstater.
- P. Traditionella försäkringsavtal undantar jordbävningar från skadegrunderna.

Åtgärder: förebyggande, reaktion och avhjälpande av skador

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skyndsamt sammanställa ett meddelande med en bedömning av de risker som jordbävningar medför, ta upp förebyggande och hantering av jordbävningar, samt åtgärder för att hantera och avhjälpa skadorna efter en jordbävning.
2. Europaparlamentet anser att kommissionen bör sammanställa ett tekniskt protokoll för gemensamma åtgärder inom EU i händelse av större jordbävningenskatastrofer, med särskild inriktning på farliga transporter, infrastruktur för energi, telekommunikationer och sjukvård, samt på den roll som olika nationella, regionala och lokala myndigheter kan spela.
3. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till jordbävningarna när man avslutar och genomför den reviderade rättsliga ramen för civilskyddet.
4. Europaparlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna att ta med problemet med jordbävningarna i de nationella och regionala strategierna för hållbar utveckling och att

inrätta nationella plattformar för diskussioner om riskhanteringen av jordbävningar och civilskyddet som grundar sig på integrerade analyser av sårbarhet och som olika institutionella aktörer och relevanta parter inom det civila samhället kan delta i.

5. Europaparlamentet inser Medelhavsområdets särskilda karaktär och uppmuntrar kommissionen att koncentrera sig på förebyggande åtgärder, utbildning, forskning, riskhantering, civilskydd och solidaritet på gemenskapsnivå, i syfte att åstadkomma en mer tillfredsställande reaktion på de katastrofer som ofta inträffar inom denna region.
6. Europaparlamentet betonar behovet av information till allmänheten där tyngdvikten bör läggas på förebyggande åtgärder och beredskap, utbildning, bland annat universitetskurser, master- och doktorandutbildning inom relevanta ämnesområden, såsom ingenjörsvetenskap, samt specialutbildning inom närliggande yrkesgrupper inom hela EU.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att påskynda forskningen om krishantering och förhindra skador och minimera följderna av katastrofer i samband med åtgärder enligt det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att hjälpa till med att utforma ett särskilt europeiskt forskningsprogram för jordbävningar.
8. Europaparlamentet önskar att kommissionen och medlemsstaterna stöder inrättandet av kompetenscentrum för vetenskaplig, teknisk och arkitektonisk innovation, med det dubbla syftet att garantera befolkningens säkerhet och möjliggöra en hållbar utveckling av området genom interregionalt samarbete och med nätverk mellan forskningsinstitutionerna, de små och medelstora företagen samt de berörda regionernas lokala organ, särskilt inom de yttersta randområdena.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt överväga att förbättra och underhålla gamla byggnader och monument som är av betydande historisk, kulturell och turistisk betydelse, och som därmed även är ekonomiskt viktiga för många av EU:s regioner, samt offentliga byggnader av strategisk betydelse för civilskyddet och andra mycket viktiga infrastrukturer. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att registrera sådana byggnader och sådan infrastruktur och att rådfråga kommissionen om de projekt och politikområden som finns och behövs för att garantera att byggnader och infrastruktur skyddas mot jordbävningar.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta upp normerna i eurokod 8 i städernas byggnadsföreskrifter i alla medlemsstater som är utsatta för risker, och uppmanar de behöriga myndigheterna på gemenskapsnivå och nationell nivå att överväga om det är nödvändigt att utvidga omfattningen av reglerna för eurokod 8 så att den omfattar både gamla och nya byggnader.

Finansiering

11. Europaparlamentet anser att den framtida finansieringen av infrastrukturer inom ramen för strukturfonderna inom de närmaste programperioderna förutsätter att alla nödvändiga skyddsåtgärder mot jordbävningar antas och att medlemsstaterna fastställer sådana åtgärder i sina operationella program. Parlamentet uppmanar dessutom medlemsstaterna

att i mån av möjlighet börja finansiera skyddsåtgärder för jordbävningar i sina gällande operationella program.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja särskilda EU-program för utbildning och utbyte av bästa yrkeserfarenheter när det gäller specialistkunskaper för att förebygga och hantera jordbävningsskador. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utnyttja Europeiska socialfonden för detta ändamål.
13. Europaparlamentet uppmanar rådet att snarast avsluta medbeslutandeförfarandet så att förordningen för EU:s nya solidaritetsfond kan antas. Parlamentet har redan uttryckt sina synpunkter i den ståndpunkt den antog i maj 2006 om tidsgränser och lämpliga åtgärder så att den nya solidaritetsfonden kan användas till att avhjälpa skador på ett effektivt och flexibelt sätt och i rätt tid och så att det existerande finansieringsförfarandet vid jordbävningar kan förenklas.
14. Europaparlamentet påpekar behovet av att engagera andra befintliga resurser, till exempel regionalt statligt stöd och Europeiska investeringsbankens lån, i avsikt att förhindra skador och avhjälpa de skador som orsakats av jordbävningar, samt främja relevanta försäkringssystem.

Samordning

15. Europaparlamentet vädjar om att mekanismer ska inrättas för att samordna de åtgärder som genomförs av gemenskapen samt nationella, regionala och lokala aktörer i Barnierrapportens anda. Parlamentet efterlyser därför ett närmare samarbete mellan medlemsstaterna som grundar sig på ett bindande samordnat system för förebyggande åtgärder, hantering och skyddsåtgärder, inklusive observation och system för tidig varning, databaser och utbyte av bästa metoder. Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att inrätta ett enhetligt och samordnat ledsystem för civilskyddet för att påskynda denna process.
16. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för inrättandet av en europeisk civilskyddsstyrka och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om detta.
17. Europaparlamentet betonar att en europeisk civilskyddsstyrka endast är meningsfull om den grundar sig på ett förbättrat nationellt civilskydd och förbättrar instrumenten för gränsöverskridande samordning.
18. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete med angränsande tredjeländer och anser att samarbetet även bör utsträckas till övriga tredjeländer som hotas av jordbävningar, särskilt de som har utvecklat teknisk expertis på området.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera alla befintliga instrument för förebyggande åtgärder, civilskydd och hantering av naturkatastrofer som stöds av olika politikområden inom EU (miljö, sammanhållningspolitik, forskning etc.) och att föreslå ett centraliserat instrument för förebyggande och hantering, i syfte att åstadkomma förenkling och förbättrad samordning.

o

o o

20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament och Regionkommittén.

MOTIVERING

Inledning

Jordbävningar är en av de farligaste och mest förödande naturkatastroferna i världen, och orsakar ofantliga förluster i människoliv och enorma materiella skador. Det uppskattas att jordbävningar under 1900-talet har kostat 1,5 miljoner människor livet i hela världen, och att de enbart under de senaste 25 åren har kostat 75 miljarder euro.

I motsats till vad många tror drabbas även EU ofta av större jordbävningar. Många länder och regioner, särskilt i södra Europa och Medelhavsområdet, löper stor risk att drabbas av jordbävningar. Dessutom förekommer en omfattande seismisk aktivitet i de flesta länderna vid EU:s gränser, det vill säga i kandidatländerna samt i de länder som omfattas av EU:s grannskapspolitik och av partnerskapet mellan EU och Medelhavsområdet. För att belysa detta kan nämnas att 128 000 personer omkom i Italien, 99 000 i Turkiet, 78 000 i f.d. Sovjetunionen, 6 600 i Grekland, 2 600 i Rumänien och 5 300 i Algeriet under 1900-talet.

Jordbävningar får helt klart mycket allvarliga kort- och långsiktiga konsekvenser för det ekonomiska och sociala livet i regionerna. De negativa följderna drabbar infrastrukturen, sysselsättningen, natur- och kulturarvet, miljön och turismen. Med andra ord orsakar jordbävningar övergripande negativa konsekvenser för den ekonomiska och sociala sammanhållningen i regionerna.

Men trots att ekonomierna och samhällena i flera av EU:s regioner har drabbats hårt av jordbävningar, har de inte fått något stöd från EU. De regionala och lokala myndigheterna i jordbävningssdrabbade områden samt stora delar av samhället är smärtsamt medvetna om att EU har vidtagit mycket begränsade förebyggande åtgärder i samband med jordbävningar, och att EU visar en bristande lyhörddhet i denna fråga. Det är talande att Solidaritetsfonden endast har utnyttjats vid ett enda tillfälle för att ge ersättning till jordbävningsoffer, vilket står i skarp kontrast till åtgärderna i samband med andra naturkatastrofer (exempelvis översvämningar och bränder).

Föredraganden anser därför att en rad administrativa och finansiella åtgärder krävs för att stärka åtgärderna för att förhindra, hantera och avhjälpa skador som orsakats av jordbävningar samt förbättra samordningen mellan de myndigheter som har ansvar för hanteringen av jordbävningar och som ger information till allmänheten.

A. Framgångsrik hantering av jordbävningar genom åtgärder för att förhindra, reagera på och ersätta jordbävningsskador

Om en naturkatastrof ska kunna hanteras med framgång krävs det först och främst en korrekt bedömning av alla faror som kan uppstå och alla tänkbara åtgärder för att förhindra, skydda mot och begränsa skadeverkningarna. I brist på en enhetlig strategi för alla naturliga risker och deras särskilda kännetecken kommer de åtgärder som vidtas efter det att katastroferna inträffat därför bli relativt ineffektiva, och kommer inte att förstås av de berörda organen och den drabbade befolkningen. Av den anledningen är föredragandens främsta krav att kommissionen omedelbart bör sammanställa ett meddelande med en bedömning av de risker

som jordbävningar medför och förslag på nödvändiga åtgärder för att hantera dem, såsom nyligen till exempel gjorts när det gäller översvämningar.

Dessutom har föredraganden följande förslag:

Förebyggande åtgärder

1. En mycket viktig förebyggande åtgärd (som är en lärdom från jordbävningsdrabbade länder, t.ex. Japan) är att lansera kampanjer för att utbilda och informera allmänheten i hela EU. För att framgångsrikt kunna hantera efterverkningarna av en jordbävning och begränsa skadorna krävs det i första hand att man förhindrar panik och ser till att allmänheten reagerar på lämpligt sätt. Dessa informationskampanjer till allmänheten bör inte begränsas till medborgare i de regioner där risken för jordbävningar är stor, utan bör omfatta alla EU-medborgare. Med tanke på att ett av skälen till att EU bildades var att öka medborgarnas rörlighet är det mycket troligt att alla kommer att uppleva en jordbävning någon gång i sitt liv.
2. Det är nödvändigt att garantera utbildning för de ansvariga tekniska organen i medlemsstaterna, inklusive dem på regional och lokal nivå, och alla specialister som hanterar jordbävningar. Därför är det önskvärt att en hållbar insats görs för att sprida och utbyta goda erfarenheter med stöd av Europeiska socialfonden.
3. Jordbävningar är ett naturfenomen som man ännu inte kan göra något för att förhindra. Men med teknikens hjälp kan man mildra och begränsa skadornas omfattning. Avsevärda investeringar i forskning och utveckling av ny teknik krävs för detta syfte. Det sjunde ramprogrammet för forskning för 2007–2013 erbjuder redan finansiering av gemensamma forskningsåtgärder när det gäller jordbävningar. Föredraganden anser att medlemsstaterna å sin sida också bör bidra med medel till denna forskning, för att uppnå en mångdubbel effekt genom en kombination av åtgärder. Det finns naturligtvis en positiv aspekt med detta naturfenomen. Om det hanteras på rätt sätt och lämplig hjälp ställs till förfogande kan expertisen på området bli en exporterbar handelsvara och eventuellt också öka den ekonomiska konkurrensförmågan och sysselsättningen. Föredraganden uppmanar kommissionen att hjälpa till med att utforma ett europeiskt strategiskt forskningsprogram för jordbävningar, där man engagerar jordbävningsdrabbade områden som i form av ”friluftslaboratorier” också kan få tillfälle att utnyttja sitt naturliga handikapp i ett positivt syfte.
4. Den seismiska utvärderingen och, i förekommande fall, förbättringen av byggnader och infrastruktur av strategisk vikt måste enligt forskningsexperter vara de åtgärder som EU prioriterar. Medlemsstaterna och kommissionen bör därför inleda utvärderingar i geografiska områden, till att börja med områden med medelhög eller hög seismisk aktivitet, i syfte att klassificera byggnader enligt en enhetlig prioritetslista. Med ”byggnader och infrastruktur av strategisk vikt” menar föredraganden huvudsakligen byggnader och infrastruktur av stor betydelse för civilskyddet och samhället, till exempel sjukhus, kraftstationer, kraftverk och elnät, broar, telekommunikationsnätverk, skolor och andra offentliga byggnader. Dessutom bör gamla byggnader och monument som är av stor historisk, kulturell och turistisk och i förlängningen ekonomisk vikt för många regioner i Europa också kostas på liknande skydd. Det är värt att undersöka hur man på nationell,

regional och lokal nivå inom EU kan bidra till en konstant förbättring av jordbävningsskyddet för allt som nämnts ovan. Föredraganden påpekar särskilt behovet av att undersöka möjligheten att utöka reglerna för eurokod 8 (om standarder för jordbävningståliga egenskaper för byggnader) till att omfatta gamla konstruktioner förutom de nya, som det finns ett särskilt åtagande för.

Reaktioner

1. EU kommer inom kort att få en förbättrad gemenskapsmekanism för civilskydd. Föredraganden uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt inrikta sig på jordbävningar när man genomför denna mekanism, och att man allvarligt beaktar jordbävningar i alla aktuella gemenskapsinstrument. Till exempel bör man se till att EU:s övervaknings- och informationscentrum omfattar jordbävningar på ett tillfredsställande sätt och om ytterligare stöd behövs för system för tidig varning.
2. Ett tekniskt protokoll för EU:s gemensamma åtgärder måste antas för att hantera större jordbävningkatastrofer, där man belyser den potentiella rollen för olika nationella, regionala och lokala myndigheter, och som innehåller riktlinjer för att garantera effektivt skydd för känsliga infrastrukturer. Det som kanske är mest brådskande efter en katastrof är åtgärder för att garantera tillgången till telekommunikationsinfrastruktur, energinät, sjukhus, broar, hamnar, flygplatser, etc. Det är därför mycket angeläget att man i förväg registrerar alla tänkbara jordbävningsscenarier och bedömer de förväntade konsekvenserna av dem.

Kompensationsåtgärder

Effektiva och snabba åtgärder för att avhjälpa oundvikliga skador är av yttersta vikt när man avgör hur snabbt eller långsamt en region kommer att återhämta sig från en jordbävning. Detta gäller särskilt mindre gynnade regioner, till exempel konvergensregioner, regioner med låg befolkningstäthet eller med minskande befolkningstal, samt bergsområden, öar, gränksområden, avlägsna områden och yttersta randområden. En jordbävning i sådana områden kan starkt hämma deras utveckling eller leda till att de blir ännu mer missgynnade än tidigare, på grund av deras särskilda kännetecken.

Följaktligen är det mycket viktigt att medlemsstaterna snabbt hanterar jordbävningsskador och att gemenskapen visar solidaritet med de drabbade områdena (se punkt B nedan).

B. Finansiering

1. Inom ramen för genomförandet av det nya finansinstrumentet för civilskydd (se ovan) är det mycket viktigt att vederbörlig hänsyn tas till jordbävningar.
2. Föredraganden anser att man i sammanhållningspolitiken i framtiden allvarligt måste beakta de skador som orsakas av jordbävningar, och föreslår att den framtida finansieringen av infrastrukturprojekt genom sammanhållningspolitiken bör grunda sig på överensstämmelse med alla nödvändiga och internationellt erkända regler om jordbävningsskydd.

3. Rådet förefaller på ett oförsvarligt sätt ha försenat justeringar av Solidaritetsfonden. Rådet måste omedelbart avhjälpa denna situation för att se till att man genom detta instrument kan hantera skador till följd av naturkatastrofer, inklusive jordbävningar, på ett effektivt, flexibelt och snabbt sätt i framtiden. Bristen på flexibilitet, särskilt när det gäller tidsfrister och lämpliga åtgärder för finansiering, har inneburit att jordbävningsoffrens behov har ignorerats i stor utsträckning (som nämns ovan har denna fond utnyttjats vid jordbävningar vid endast ett tillfälle).
4. Kommissionen bör också främja andra former för finansiering förutom omedelbart stöd, till exempel regionalt statligt stöd eller lån från Europeiska investeringsbanken. Endast på så sätt blir det möjligt att garantera en lämplig nivå för resurserna på ett allsidigt sätt, så att man kan ta itu med det komplexa problemet med jordbävningar.

C. Samordning

1. Erfarenheten visar att de största bristerna vid hanteringen av naturkatastrofer vanligtvis finns i samordningen, samarbetet och flexibiliteten hos de berörda organen på gemenskapsnivå samt nationell, regional och lokal nivå (räddningstjänster, akutmottagningar på sjukhus, polis, bergsräddningsgrupper samt sjöräddnings- och gruvräddningstjänster). De förslag som lades fram av den tidigare kommissionsledamoten Michel Barnier i maj 2006 är radikala, men bygger på de grundläggande principerna om mervärdet av EU:s solidaritet, till följd av den europeiska gemenskapen.

Föredraganden anser att det är både önskvärt och genomförbart att alla medlemsstater – eller i vissa fall regioner – bör utveckla och förbättra sin utrustning och sitt tekniska kunnande inom ett särskilt område, vilket skulle ”lånas ut” till en annan medlemsstat eller region som behöver det. EU bör satsa på att uppnå bättre resultat med färre resurser.

I denna anda av samordning uppmanar föredraganden medlemsstaterna att inrätta centrala civilskyddstjänster för att bidra till samordningen, förespråkar öppet att det inrättas en europeisk civilskyddsstyrka, och uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om detta.

2. För en effektiv hantering av jordbävningar är det inte tillräckligt att samordningen sker enbart på gemenskapsnivå. Samarbete med tredjeländer krävs också, särskilt med grannländer som berörs av seismisk aktivitet. Samarbetet kan ske på olika nivåer. Till att börja med bör det finnas överföring av teknik och utbyte av bästa metoder med länder som utvecklar den aktuella expertisen. Det bör också finnas tekniskt samarbete, i syfte att reagera mer effektivt på jordbävningar.
3. Med tanke på att det finns en rad olika åtgärder för förebyggande, hantering och civilskydd vid naturkatastrofer, vilka stöds av olika politikområden inom EU (miljö, sammanhållningspolitik, forskning etc.), anser föredraganden att kommissionen bör samla alla befintliga instrument. Under förutsättning att slutsatserna från utvärderingen visar att det är nödvändigt, föreslår föredraganden att man i syfte att förenkla lagstiftningen och förbättra samordningen bör överväga att inrätta ett centraliserat instrument för att förebygga och hantera naturkatastrofer, inklusive jordbävningar.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	4.10.2007
Slutomröstning: resultat	+: 39 -: 0 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Jean Marie Beaupuy, Jana Bobošíková, Wolfgang Bulfon, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Marian Harkin, Mieczysław Edmund Janowski, Rumiana Jeleva, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Jamila Madeira, Mario Mantovani, Sérgio Marques, Miguel Angel Martínez Martínez, Yiannakis Matsis, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Markus Pieper, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Oldřich Vlasák
Slutomröstning: närvarande suppleant(er)	Emanuel Jardim Fernandes, Zita Pleštinská, Samuli Pohjamo, Miloslav Ransdorf, Toomas Savi, Richard Seeber, Nikolaos Vakalis
Slutomröstning: närvarande suppleant(er) (art. 178.2)	Mariela Velichkova Baeva, Zbigniew Zaleski